

utilstrækkelige Stemmeantal nødvendiggjort Navneopraab, blev det, som nedenstaaende Liste nærmere udviser

vedtaget enstemmig med 61 Stemmer.

Ja.

Bach; Bajer; Boffen; Buch; Bønsløkke; Casse; Balthazar Christensen; M. C. Christensen; S. B. Christensen; T. Christensen; Clausager; Dahlkild; Dam; Dinesen; Faaborg; Fjord; G. Hansen; I. M. Hansen; Willads Holm; Holstein-Holsteinborg; Høgsbro; Jagd; Hans Jensen; Jens Jensen (Svendborg Amts 2den Valgkreds); J. P. Jensen; Niels Jensen (Aarhus Amts 3die Valgkreds); Niels Jensen (Randers Amts 2die Valgkreds); Niels Jensen (Skanderborg Amts 2den Valgkreds); Jungersen; Søren Jørgensen; Kjer; Kofod; S. Kruse; Th. Kruse; N. Larsen; Lybye; Hans Madsen; Jakob Madsen; Anders Nielsen; P. Nielsen; L. Nielsen; N. Olsen; Lars Pedersen; Ole Pedersen; Peder Pedersen; Søren Pedersen; Cornelius Petersen; G. Petersen; Nas-mussen; Schroll; Steenstrup; Steffensen; Sørensen; Tauber; Thorup; Luxen; Edermoes; Winther; Vogelius; Albertsen; N. Andersen.

Fraværende med Orlov.

Christiansen; Octavius Hansen; Christen Pedersen; Ansjær.

Fraværende.

Bagger; Berg; Klaus Berntsen; Bille; Brig; Bærentzen; Ole Christensen (fyg); Clausen; Jønger; Frederiksen; Gad; Hall; G. Hansen; P. Hansen; Hindenburg; Holstein-Ledeborg; Jacobsen; Jens Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds); N. P. Jensen; Jørgenslev; Klein; Lars Larsen; Leth; P. E. Olsen (fyg); Poulsen; Ravn; Rimeltad; Scavenius; Schjørring; Tange; Lermansen; Thomsen; Zahle; Abberg; Alberti.

Loosforslaget bliver nu at tilstille Lands-thinget.

Man gif derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Erste Behandling af Forslag til Beslutning af Rigsdagen med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1872—73.

(Forslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C, Spalte 279—80; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B, Spalte 631—34).

Sntet Vædringsforslag var fallet.

Ordføreren (Bajer): Den 4de denne Maaned har Landstinget vedtaget det foreliggende Forslag til Beslutning i en Form, som ikke er den samme med Hensyn til et væsentligt Punkt, nemlig Marineministeriet, som den, hvori Forslaget blev vedtaget af Landstinget ifjor den 14de Mai. Affattelsen stemmer imidlertid med den, hvori den er vedtaget her i Folkethinget den 25de Januar og ligeledes tidligere, da denne Sag var til Behandling her i forrige Samling. De Grunde, som have lebet Landstinget til at fravige sin Beslutning fra ifjor, skal jeg, uagtet jeg kunde være fristet til at gjøre nogle Bemærkninger til dem, dog ikke gaa ind paa, nærmest af den Grund, at jeg antager, at denne Sag ikke vil vende tilbage til det andet Thing, og at dette derfor vilde være affaaet fra mulig at give Gjensvar paa, hvad jeg kunde have at sige. Dersom altsaa nu dette Forslag til Beslutning vedtages, er ved det sidste Punkt i Forslaget Marineministeren opfordret til at have sin særlige Opmærksomhed henvendt paa Orlogsværsfets Tilstand og Rigsdagen vil da naturligvis afvente Følgerne deraf.

Der er ogsaa et andet Tvistpunkt med Hensyn til det foreliggende Forslag, nemlig et Punkt af formel Natur. Jeg kan ikke undlade at dvæle lidt ved dette, da den Afgjørelse, som har fundet Sted, kun kan betragtes som midlertidig. Udvalget er nemlig enig om, at det er ønskeligt, at Rigsdagen, naar Leilighed gives, kommer bort fra den Form, hvori der nu i ni Aar er taget Beslutning med Hensyn til Statsregnskabet. Der staar nemlig nu, at „Rigsdagen frasiger sig Ret til at gjøre Ansvar gjældende“. Udvalget er som sagt enig om, at man bør komme bort fra denne Form; men dersom jeg nærmere skulde udvise, af hvilke Grunde Udvalget ønsker at komme bort fra den, saa vilde det vise sig, at Enigheden i Udvalget ikke er saa fuldstændig, idet nemlig nogle Medlemmer, og nærmest det forrige Mindretal, ikke gaa videre end at betegne Formen som uheldig, hvorimod det tidligere Flertal er af den Mening, at der med Rette kan reises Tvivl om, hvorvidt dette Udtryk er i fuld Overensstemmelse med Grundloven. Ved dette Udtryk forudsættes der jo nemlig, at Rigsdagen som Helhed har Ret til at gjøre Ansvar gjældende, hvilket, som bekendt, kun den ene af Rigsdagens Afdelinger har. Der blev vel yttret her under denne Sags første Behandling, at Rigsdagen i sin Helhed kunde tage en Beslutning, saaledes at det ene Thing ikke kunde komme til at reise Anklage; men for det Første tror jeg ikke, at denne Paastand vil vise sig holdbar i Længden, og for det Andet vilde en saadan Beslutning ikke kunne siges at være bindende for følgende Rigsdage. Dog skal jeg indrømme, at Traditionen er saa stærk i vor parlamentariske Udvikling, at denne dog sikkert vil gjøre sig gjældende i en ikke ringe Grad. Vi vide jo vel, at man meget ofte henviser til tidligere Be-